

af disse Tilskud, som her gives. Jeg synes, den naturlige Vej at gaa vil være den, at man fra Statens Side støtter den store fælles Underofficersforening, som er dannet her i København og for øvrigt vist omfatter hele Landet. Denne Forening er i Stand til at tage en Opgave op, som virkelig kan blive til Gavn for hele Standen, som kan virke opdragende og belærende paa den. Saa vidt jeg kender Forholdene, arbejder netop ogsaa denne store fælles Forening for Underofficerer paa at hjælpe sine Medlemmer, navnlig tage sig af sine yngre Medlemmer, at udvikle og dygtiggøre dem; den har sikkert ogsaa langt bedre Betingelser for at kunne gøre det end disse smaa, lokale Foreninger. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag under Overvejelse; det vilde ogsaa være i god Samstemning med, hvad man gør fra anden Side. Jeg skal saaledes nævne, at der gives et Tilskud paa 9,000 Kr. til Officersforeningen, der jo dog ikke tæller mere end $\frac{1}{3}$ af det Antal Medlemmer, som Underofficersforeningen tæller, at man til Marinens Officersforening giver et Tilskud paa 3,000 Kr. aarlig, og at man til de meniges Foreninger paa de forskellige Steder giver et Tilskud paa 5,000 Kr. Derfor synes jeg ogsaa, at der vilde være god Mening i, at man støttede den store, fælles Underofficersforening i Stedet for at splitte Kræfterne paa disse smaa, lokale Foreninger. Jeg tvivler for øvrigt om, at de Folk, hvem disse Penge ere tiltænkte, egentlig modtage dem med Glæde; det kan godt være, at hele denne Sag er greben an paa en saadan Maade, at den ikke tiltaler netop de Foreninger, som skulle have Pengene, at det maaske ikke er med deres gode Villie, at de have søgt om at faa disse Penge.

Dernæst indeholder Betænkningen nogle Oplysninger vedrørende Fabrikation af Rekylgeværer. Det viser sig jo her, at den Indtægt, som kalkulatorisk var opført paa indeværende Aars Finanslov med 70,000 Kr., er bleven betydelig større. Da denne Sag var til Forhandling her i forrige Rigsdags-samling, udtalte jeg, at dette Beløb, 70,000 Kr., sikkert ikke vilde komme til at passe med Virkeligheden. Jeg udtalte den Gang, at Overskuddet vilde blive langt større, og nævnedes Tallet 200,000 Kr. Nu viser det sig, at det er endnu større, at den sidste Levering af Rekylrifler har givet Statens Værksteder et Overskud paa 251,000 Kr., altsaa lidt over $\frac{1}{4}$ Million. Naar hertil saa lægges Overskuddet fra de

to første Leveringer, hvoraf det ene var paa 44,000 Kr., det andet paa 18,000 Kr., se vi, at Hærens Værksteder have tjent i alt ved Levering af Rekylgeværer et Beløb paa 313,000 Kr. Deraf er jo kun i Behold dette Beløb paa 251,000 Kr., som nu bliver at indbetale i Statskassen. Fortjenesten paa de to første Leveringer, ca. 63,000 Kr., er jo forbrugt, kan ikke komme Statskassen til gode, men vi maa saa være glade ved, at vi dog have opdaget denne Sag i Tide, saaledes at denne kvart Million ikke kommer til at gaa samme Vej som de andre. Den konstitutionelle Side ved denne Sag skal jeg ikke opholde mig ved; jeg udtalte mig saa udførligt om den i sidste Rigsdags-samling, saa hvad jeg kunde sige nu, vilde kun blive Gentagelser; for øvrigt er Sagen ogsaa saa udførligt behandlet her, ja ikke alene her, men det var jo et yndet Emne rundt omkring i Landet ved de sidst afholdte Valg. Jeg tror sikkert, at en af de Grunde, der være medvirkende til, at Regeringen led sit Nederlag, var denne Rekyllaffære.

Men der er dog alligevel en Side ved denne Sag, som jeg kunde ønske at fremdrage her, og det er de Beløb, som ere udbetalte til Honorarer for de Funktionærer, som have haft med Sagen at gøre. Det oplyses for os, at der til Honorarer er udbetalt 35,556 Kr. 55 Øre eller 5 pCt. af Fortjenesten. Naar disse Honorarer ere blevne udbetalte til adskillige Funktionærer, støtter det sig jo ganske sikkert til en Protokoltilførsel, som findes i Finansudvalget, af 21. Februar 1895, hvor der staar om nogle Smaaleveringer, hvorved der den Gang var Tale om, at der kunde udbetales som Vederlag til de Funktionærer, der benyttedes ved Arbejdet, et Beløb af 6 pCt. Nu er der blevet udbetalt 5 pCt., men de ere ganske vist udbetalte til et meget stort Antal Personer. Ikke mindre end 93 Personer have faaet Del i disse Honorarer. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Minister, om der virkelig ogsaa er 93 Personer, som have været medvirkende ved denne Fabrikation. Der staar nævnt en lang Række Officerer, Undermestre, Oversergenter, Sergenter osv., i alt 93 Personer, og jeg tvivler meget stærkt om, at virkelig 93 Funktionærer kunne have haft noget med denne Sag at gøre. Det kan jeg ikke godt tænke mig, at et saa stort Antal Funktionærer skulde have været interesserede i eller medvirkende ved denne Fabrikation. Jeg tænker, at Tallet maa reduceres meget betydeligt, men noget sikkert ved jeg naturligvis ikke.